

P A V E L K U N A V E R (19.12.1889 – 19.4.1988)

V aprilu 1988 nas je za vedno zapustil prof. Pavel Kunaver, najmarkantnejši predstavnik amaterske astronomije pri nas. Paleta njegovega plodnega dela in udejstvovanja v preteklih 60, 70-tih letih je bila tako široka, da bi ji danes kar težko našli primerjavo: bil je učitelj, geograf, astronom, planinec, jamar, tabornik, pisatelj in slikar, predvsem pa človek, ki je spoštoval in ljubil naravo ter svoje znanje in ljubezen stalno posredoval mladini.

Pričujoče vrstice so namenjene njegovemu obsežnemu delu na področju

Profesor Kunaver v svoji zadnji "zvezdarni" na terasi doma upokojencev na Taboru v Ljubljani.

amaterske astronomije in uvajanju mladine v to "kraljevsko" znanost. Objavil je številne astronomske prispevke v reviji Proteus in v dnevnem časopisju, zelo čitane pa so njegove astronomske publikacije: *Potovanje po nebu* (1951), *Nebo nad nami* (1956), *Kažipot po nebu* (1975), *Vrtljiva zvezdna karta* (1980), *Pravljica in resnica o zvezdah* (1981).

Polnih 45 let je prof. Kunaver sistematično opazoval Sonce. Opravil je blizu 6000 opazovanj in zrisal preko 5000 slik s sončnimi pegami. Opazovanja je redno pošiljal v Zürich kjer je bila centrala za opazovanje Sonca.

Prof. Kunaver je uredil vrsto astronomskih opazovalnic, kjer je mladini skozi daljnogled prikazoval lepote zvezdnega neba in ji posredoval svoje znanje o vesolju in naravi: na nekdanji terasi Rudarske fakultete v Ljubljani, na strehi šole v Šubičevi ulici, na gimnaziji v Šentvidu, na strehi tovarne Vega in še kje. Tudi v gore in na taborjenja je jemal prof. Kunaver seboj astronomski daljnogled in prikazoval mladini zvezdno nebo.

Navzven je prof. Kunaver učinkoval čisto enostavno, njegov vpliv pa je bil globok in trajen. Čutili smo ga in ga pomnimo vsi njegovi nekdanji učenci. Prof. Kunaverju veliko dolgujemo in smo mu hvaležni.

Bogdan Kilar